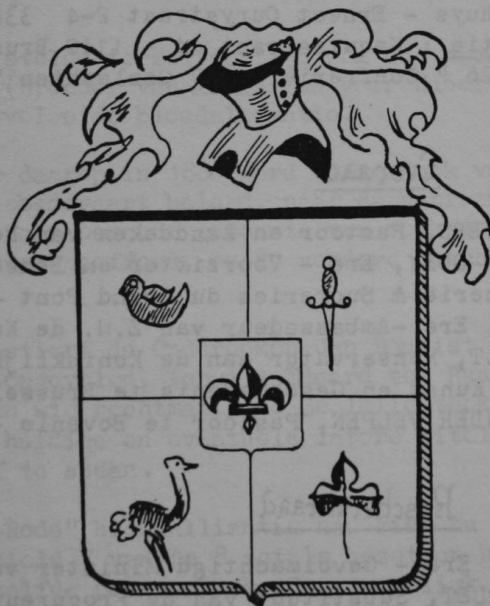

A° XIII

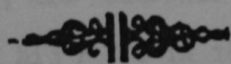
Familieschoon

Trimestriële uitgave

Van

De Edele Confrerie der V Notabele Geslachten
van Moegaarden

~ 't Nieuwhuys ~
Ernest Ourystraat 2 . 4
3320 Moegaarden

De Confrerie der V Geslachten

Gesticht 9 Xbris 1741 en samengesteld uit de voormalige familie-gilden :

" den Swarten Merel "	- (geslacht Servaes Sweerts X Angelina Sweerts)
" 't groene claverenblad "	- (geslacht Hubertus Sweerts X Barbe Van Osmael)
" de Gulden lelye "	- (geslacht Carolus Van Nerum X Barbe Sweerts)
" 't silver Swaert "	- (geslacht Hendrik Moebancx X Anna Sweerts)
" den silveren Struysvogel "	- (geslacht Hendrik Struys X Elisabeth Sweerts)

en Het Verbond der Neerhemstammen

Administratie

Hoofdzetel : 't nieuwhuys - Ernest Ourystraat 2-4 3320 Hoegaarden

Sekretariaat en Redaktie : Maquisstraat 44 - 1140 Brussel Tel 02/34.81.63

Postrekening : Nr 395026 " Confrerie der V Geslachten " zelfde adres.

Ereeraad

- + Z.E.H. Henricus PEETERS, Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
- + Dhr Jean Marie LOWET-OURY, Ere - Voorzitter en Beheerder - Afgevaardigde der
" SA Raffinerie & Sucreries du Grand Pont - Hougaerde "

Dhr Louis BORREMANS, Ere -Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr Dr Jan VERBESSELT, Konservator aan de Koninklijke Musea voor
Kunst en Geschiedenis te Brussel

Eerw. Heer Josef VANDER VELPEN, Pastoor te Bovenlo - Kessel Lo

Beschermraad

Dhr Frederic COLLON, Ere - Gevolmachtigd Minister van België
Meester Gustaaf PIERLET, Substituut van de Procureur des Konings
Z.E.H. VANDERHASSELT, Deken van Hoegaarden
Eerw. Heer CASSART, Kanunnik te Doornik
College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden
Museum Julien Van Nerum - vzw - Hoegaarden

ART. 381 : Het WITBOEK van de NEERHEM-Dynastie in het kader
der GULDEN LELIE (vervolg van FS Nr. 104)

En weermaals werd Julien door de Gilderaad in het gelijk gesteld, zodat hem "de roerstok op rood schild" werd toegekend.

Woedend om deze beslissing, eiste Arthur op zijn beurt een herkenningsschild voor zijn twijg en koos uit protest "een Odaltcken op goud" (zie F.S. blz. 784), symbool van erfgoed en eigendomsrecht, zinspelend op het nalatenschap van zijn vader en zijn rechten op de brouwerszaak, ingevolge het uitgesproken gildeverdict van 1872 (zie F.S. blz 616).

Hij kreeg voldoening, maar onmiddellijk nadien richtte hij een rekwest aan de Ouderdomsdeken, met het dringend verzoek om het Gildeverdict van 1872 dadelijk ter uitvoering te brengen.

De Gilderaad besloot geen gevolg te geven aan zijn aanvraag, gezien zij als ongegrond beschouwd werd. Alsdan besloot Arthur zich te wreken en de Gilderaad te kelderen en wachtte hiervoor slechts het gepaste oogenblik af.

De Raad stelde terzelfdertijd ook nog nieuwe kleuren en tekens in voor François (broeder van Arthur) en voor Hubert uit de zilvere tak, deze laatste ingevolge de bloedalliantie.

Het jaar daarop in 1886 werd op verzoek van de vrome Ouderdomsdeken, een familiebedevaart belegd, naar de patroonheilige Sint Cornelius te Kuntich, waar naar oeroude gewoonte van volksdevotie, allerlei voorwerpen in was werden geofferd, om de verdere bescherming over de gilde af te smeken.

In 1887 stierf de Onderdeken Jan Baptist en werd nu door zijn broeder Livinus opgevolgd, terwijl Eduard tot Raadsheer werd uitgeroepen, want Ludovicus aan wie rechtmatig de 3e lolie toekwam, had het verlangen uitgedrukt, zijn huidige en eventuele latere titels aan zijn jongere broeder Eduard af te staan.

De "Wit-Rode" bloedalliantie had zich nu tot haar hoogste macht ontplooid. Zij hield 7 van de 8 zetels bezet en hiervan werden er 5 door één enkele en dezelfde persoon gehouden, namelijk door Eduard, de "sterke man" der gilde, wiens stamkleur ver boven al de andere uitstak.

In 1890 overleed Eredeken A. Van Goitsenoven en werd op voorstel van Eduard opgevolgd door Notaris Ridder L. Rosseeuw uit Tienen (zie F.S. blz 548), met wie hij, via zijn moeder Catharina Aerts van Billichout, dezelfde kwartierstaten en bloedverwantschap deelde.

Zijn grootste betrachting was, om in het kader van de Gouden Lelie-dynastie (regerend stamhuis der van Nerum's), een sterke monarchie in eigen tak op te bouwen, die gedurende 100 jaar over de Gilde zou heersen.

Deze woorden had hij reeds in 1874 uitgesproken (zie F.S. blz 821) en was hiervoor op goede weg.

B. Het verzet van de "gole" tak (1891-1894)

In 1891 was Livinus gestorven en werd als Onderdeken opgevolgd door Eduard (witte tak), terwijl François (klempenmaker te Hoogaarden (zie F.S. blz 761), 59 jarige zoon van Joannes II uit de blauwe tak, tot Raadsheer werd uitgeroepen.

In de Raad der Gezwoeren behield Eduard de funkties van Genealogicus, Collateur en Ceremoniemeester, maar diende wegens overvloedige werkzaamheden zijn ontslag in als griffier. Anderzijds bleef Leen (Rode Tak) het comptoristschap verzekeren zodat er slechts een nieuwe griffier moest benoemd worden, die tegelijkertijd en ambtshalve het Voorzitterschap van de Raad der Gezwoeren zou waarnemen.

Verschillende kandidaten uit de gele, blauwe en rode takken boden zich aan, doch de voorkeur ging uit naar de meest ontwikkelde; Arthur (vertegenwoordiger van de Brouwerij Van Nerum (zie Blz 596 F.S.)), 32 jarige zoon van de 6e comptorist Charles uit de gouden brouwerstak, die in 1871 was overleden. In feite hadden zij Arthur aanvaard om de verzoening te bewerken. Hierdoor wapperden er opnieuw vier kleuren in de Raad, maar de "Wit-Rode" alliantie bleef in de meerderheid en bezette 5 van de 8 zetels.

Arthur die na de dood van zijn vader steeds de invloed had ondergaan van zijn oom Jan Baptist de jongere, in diens vete tegen zijn broeder Livinus uit de Rode tak en zijn zoon Julien (stiefvader van Arthur), wilde zich nu, ondanks zijn aanstelling, op de "Wit-Rode" alliantie wreken, omwille van de kleurentoekening in 1885 (zie huidig art. blz. 824). Hij zocht toenadering met Carolus I en trachtte een coalitie te bewerken met de blauwe boerentak, om de "Wit-Rode" macht te breken. Het had er de schijn naar dat de gele tak moest kibbelen om gelukkiger te zijn.

Dadelijk na zijn aanstelling als griffier wilde Arthur de gilderaad hervormen en versoepeling brengen in de oude wetten der Gulden Le lie. Hij bracht volgende punten op de dagorde:

- 1° - de benamingen van griffier, comptorist en ceremoniemeester wijzigen in sekretaris, boekhouder en organisateur.
- 2° - de functie van collateur afschaffen en diens attributies bij deze van de genealogicus voegen, teneinde de Raad der Gezwoeren tot vier zetels te herleiden.
- 3° - de Raad der Gezwoeren vervangen door een Consultatieve Raad, bestaande uit vier leden, waarin elke bestaande stemvertakking haar vertegenwoordiger zou kiezen in plaats van door de Stamduden te laten aanduiden.
- 4° - de vier funkties uit deze Raad toevertrouwen als volgt:
 - het sekretariaat aan de gele tak
 - de boekhouding aan de blauwe tak
 - de stamboomkunde aan de witte tak
 - de organisatie aan de rode tak.
- 5° de Consultatieve Raad afzonderlijk en voorafgaandelijk laten beraadslagen en hun genomen beslissingen vervolgens doen bekrachtigen door de Raad der Ouderen.
- 6° - aan de 7 leden uit de Gilderaad gelijk stemrecht verlenen, met opheffing van elk gecumuleerd zetelrecht en toekenning van doorslaggevend stemrecht aan de Voorzitter van de Raad der Ouderen (Gildedeken) en de Voorzitter van de Consultatieve Raad (sekretaris).

- 7° - voor elk ernstig geval, alle gildeleden raadplegen en rekening houden met hun wensen en verlangens, voeraleer tot onherhoepelijke besluiten over te gaan.
- 8° - de Ereraad afschaffen ten einde elke vreemde inmenging in het Gilde- en familieleven te vermijden, zoniet alleen stam- en bloedverwanten tot de Ereraad betrekken.
- 9° - de verouderde conservatieve gildoprincipiën geleidelijk vervangen door meer liberale en democratische gedachten.
- 10° - de absolute monarchie van de enkeling bestrijden en de gildewerking uitvoeren volgens de wil der leden.

Arthur wist wat hij deed, want zo zijn voorstel aanvaard werd, zou de "geel-blauwe" coalitie de meerderheid verwerven, de sleutelposities bezetten en een grotere soepelheid invoeren. Zijn X geboden, hielden goede en slechte punten in en werden volledig door de Raadsheer François (blauwe tak) gesteund, maar Eduard en Leon reageerden vinnig, want zij voelden hun banier bedreigd.

Eduard verklaarde zich echter bereid, het ganse voorstel punt voor punt te bespreken en afzonderlijk ter stemming te brengen, maar Arthur wilde zijn voorstel globaal aanvaard of geweigerd zien. Na lange en soms hoog oploeiende debatten werd het voorstel in zijn geheel ter stemming gebracht.

Het was de Wit-Rode alliantie die de overwinning behaalde en het voorstel werd met 5 tegen 2 stemmen bij 1 onthouding verworpen.

De onthouding kwam van Carolus I, die immers sedert 1832 tot de Gilderaad behoorde en te fel aan de oude principiën was verkleefd. Bovendien vreesde hij een nieuw conflict, want het voorstel van Arthur had verschillende punten gemeen met de doctrine van zijn oom Jan Baptist de jongere, en ten slotte was de oude Patriarch tegen alle hervormingen gekant.

Vanaf dat ogenblik heerste er een grote ontevredenheid in de "geel-blauwe" coalitie en bracht een onvermijdelijke verlamming in de gildebedrijvigheid teweeg.

De "Wit-Rode" verstandhouding bleef aan de macht, maar kreeg met de dag met grotere moeilijkheden te kampen, enerzijds uitgelokt door de hervormingspolitiek van Arthur en anderzijds door het mislukt huwelijk van Julien (stiefvader van Arthur) en waaruit de griffier munt sloeg om zich tegen de Rode tak te keren en de witte macht te breken.

En zo eindigde in 1894 het 10 jarig Dekenschap van Carolus I, die 62 jaar in de Gilderaad had gezeteld, maar er nooit in geslaagd is zijn banier hoog te verheffen.

9. ONDER EDUARDUS I, DE HEERSER (1894-1908)

Het zesde dekenschap der Gulden Lelie omvat slechts één enkele periode, die nochtans de meest droevige bladzijden inhoudt van onze ganse familiageschiedenis.

Zij draagt de titel van : "het Gildeverval" en betekende het einde van een glorietijdperk.

A. Het Gildeverval (1894 - 1908)

In 1894 na de dood van Carolus I, beklimt Eduard (zilvere tak), onder de titel van Eduardus I, de hoogste trap van de hiërarchische ladder en werd in 't nieuwhuys tot 6° Ouderdomsdeken der Gulden Lelie gekroond. Dit was de 3e kroning die in 't nieuwhuys doorging.

Als eeuwig aandenken schonk hij aan de kerk van Hoegaarden, het wapenschild dat zijn grootvader Jacobus in 1781 aan zijn stamvertakking had geschenken, terwijl zijn fel omstreden heilwens luidde : "langs hoog en laag naar het 100 jarig zilver Gildebewind".

François (zoon van Joannes II uit de blauwe tak) volgde hem als Onderdeken op.

De titel van Raadsheer kende echter nieuwe moeilijkheden. Volgens de ouderdomswet moest Alphonse Van Norum (zoon van Livinus uit de Rode tak) tot 3° lelie benoemd worden, maar hij verzaakte onder voorwendsel dat hij te Brussel woonde en de Raadszittingen niet regelmatig kon bijwonen. Dan kwam de beurt aan Julien (broeder van Alphonse en stiefvader van Arthur).

Maar de griffier (Arthur) verzette zich hardnekkig tegen zijn stiefvader met wie hij in onenigheden leefde en dreigde met zijn ontslag. De Onderdeken François stelde zich in dit nieuwe conflict achter Arthur, zodat de Patriarch zich tot de Ereraad wendde om tot een oplossing te komen.

Deze was samengesteld uit Burgemeester Lodewijkx, Ridder Rossecuw en Pastoor Redig. Zij besloten de kandidatuur van Julien te verworpen, inbreve de veto die nepens zijn personeel onder de familietakken was opgevoerd. Dit lokte nieuwe ruzies uit tussen de rode en gele tak, maar het besluit van de Ereraad was onherroepelijk.

Alsdan kwam de volgende aan de beurt en dit was Hubert Van Norum uit het nieuwhuys, waar zich het gildelokaal bevond. Hij behoorde tot de zilveren tak, en was de inzet geweest van de bloodalliantie tussen zilver en rood. Van 1871 tot 1884 had hij bovendien onder de zilvere heerschappij als comptorist in de Raad gezeteld, waardoor hij de toestand kende en werd dan ook met eenparigheid van stemmen tot Raadsheer verheven.

Vervolgens ging de Patriarch, in overleg met de stamoudsten, tot de samenstelling van de Raad der Gezworenen over.

Arthur had de meeste kansen om als griffier behouden te blijven gezien geen enkele andere kandidaat zich aanmeldde. Hij had nochtans zijn voorwaarden gesteld, namelijk zijn "reformplan van 1891" te herzien.

De drie lilies moesten noodgedwongen toegeven, zodat Arthur (gele tak) als voorzitter der gezworenen en als griffier in de Raad bleef zeten.

Het computeristschap werd hevig door Arthur betwist die deze functie aan de blauwe boerentak wilde toekennen, maar ook hier boden zich geen kandidaten aan, hetgeen bewees dat het slecht ging met de gilde, zodat Leen (rode tak) het beheer over de gildefondsen behield.

Dan kwamen de taken van genealogicus en collateur ter sprake. Zij werden op wil van Arthur tot één enkele functie herleid onder de benaming van "Genealogist", doch, wegens gebrek aan kandidaten bleef deze taak in handen van Eduardus I, die haar in cumul uitvoerde.

En ten slotte werd het ceremoniemeesterschap eveneens in cumul toevertrouwd aan de Onderdeken François (blauwe tak), zodat de vier bestaande stamkleuren, zoals Arthur het had gewenst, in de Raad der Gezworenen vertegenwoordigd waren.

De Raad der Gezworenen was nu tot vier zetels herleid en elke zetel door een andere stamvertakking bekleed, het griffierschap door de gele tak (in de persoon van Arthur), het computeristschap door de rode (Leen), de genealogie door de witte (Eduardus I in cumul met zijn Dekenschap) en deze van Ceremoniemeester door de blauwe (François in cumul met het Onderdekenschap).

Op de eerste Raadsvergadering kwam het "reformplan" ter sprake, waardoor zich dadelijk twee strekkingen vormden; "Wit-Rode" bloedalliantie (Eduard, Hubert en Leen) en de "Geel-Blauwe" oppositie (François en Arthur).

De meerderheidspartij van de Ouderdomsdeken kroeg van bij de aanvang met grote moeilijkheden af te rekenen, en moest zeer omzichtig te werk gaan om geen nieuwe confusies uit te lokken.

Het "reformplan" werd punt voor punt besproken en kende volgend verloop:

- 1° - de benamingen van: "griffier, computerist en ceremoniemeester" werden inzake hun gebruik in officiële akten gewijzigd door "sekretaris, boekhouder en organisator", maar de oude benamingen bleven uit traditie in de volksmond voortleven.
- 2° - Het gelijk stemrecht werd goedgekeurd, maar veranderde niets aan de zaak, gezien de "Wit-Rode" alliantie in beide gevallen aan het bewind bleef, hetzij met 3 tegen 2 stemmen (bij gelijk stemrecht), of met 4 tegen 3 stemmen (bij gecumuleerd zetelrecht). Nochtans behield de Gildedeken zijn vroegere prerogatieven van Monarch, onder voorbehoud van versoepeling.
- 3° - De gezworenen zoude in 't vervolg bij meerderheid van stemmen gekozen worden onder de kandidaten uit de verschillende stamvertakkingen, terwijl de Raadsliden eerst hun eigen stamvertakkingen zouden raad-

plegen, voornamelijk tot ernstige beslissingen over te gaan. Elke tak mocht ten allen tijde zijn verkozen kandidaat vervangen, maar de Patriarch bleef over de bekrachtiging van hun aanstelling beschikken.

- 4° - De voederde gildeprincipen zouden geleidelijk aangepast worden, doch zonder de oude tradities der voorzaten prijs te geven.
- 5° - De Eerraad bleef bewaard, maar in 't vervolg zouden de zetels zoveel mogelijk toegekend worden aan nakomelingen uit de V Geslachten.
- 6° - De omvorming van de Raad der Gezworenen tot Consultatieve Raad werd onder voorbehoud goedgekeurd, doch onderwerpen aan volgende voorwaarden:
 - de gezworenen mochten onder het Voorzitterschap van de Griffier, die bij gelijkheid van stemmen, overwegend stemrecht bekam, afzonderlijk vergaderen zonder tussenkomst der Ouderen.
 - zij mochten alle beslissingen nemen in het welzijn der Gulden Lelie, maar elke beslissing moest voor definitieve bekrachtiging aan de Raad der Ouderen worden voorgelegd.
 - de Raad der Ouderen mocht de genomen beslissing vernietigen, behalve wanneer zij met eenparigheid van stemmen door de volledige Raad der Gezworenen was goedgekeurd.

Tot hier het fameuze reformplan van Arthur Van Nerum. Veel werden voor niets, want al deze hervormingen brachten weinige veranderingen mede. Arthur had zijn wil doorgedreven, maar geen overwinning behaald, want de "Wit-Rode" bloedalliantie behield in alle beraadslagingen het laatste woord.

Hoe men de zaak ook keerde, de banier van Eduardus I bleef in top.

Begin 1896 braken nieuwe moeilijkheden uit, in de Eerraad deze maal. Mombaarvader Pastoor Redig was gestorven en werd opgevolgd door Pastoor Van Gucht. Datzelfde jaar veroverde Arthur Putzeys (zoon van de vroegere Eredeken Alexandre Putzeys en nakomeling uit de V Geslachten), de politieke macht te Hoegaarden en werd ter vervanging van L. Lodewijckx tot nieuwe Burgemeester verkozen. Hij verdrreef het katholiek bewind en herstelde na een onderbreking van 18 jaar, het liberaal gezag in zijn dorp.

Volgens de Gildewetten moest hij tot wettelijke beschermheer van de Gulden Lelie in de Eerraad worden opgenomen, doch L. Lodewijckx die als burgerlijke beschermheer tot deze Raad bleef behoren, weigerde samen met zijn rivaal te zetelen. Hierin werd hij gesteund door de Mombaarvader terwijl de andere Eredeken Ridder Rosseeuw uit Tienen, tevergeefs op een minzame regeling aandrong.

De toestand bleef verward tot in 1896 bij de dood van Lodewijckx. Toen moest er naar een nieuwe Eredeken worden uitgezien, rekening houdend met punt 5 van het reformplan. De keuze viel op Jozef Putzeys, kozijn van L. Lodewijckx en kleinkozijn van Arthur Putzeys. Bovendien was hij de schoonzoon van Livinus Van Nerum, stichter van de Rode tak. (zie F.S. blz 548).

Maar nu was het Arthur PUTZEYS, die weigerde om met zijn kleinkozijn in de Ereraad te zetelen en dit ingevolge een oude familievete tussen zijn vader Alexandre Putzeys en zijn kleinkozijn. (Zie FS blz 638)

De "Wit-Rode" bloedalliantie stond achter Jozef Putzeys en bij beslissing van de Gilderaad werd de wettelijke bescherming afgeschaft.

Alles begon verward te lopen en zowel in de Ereraad als in de Gilderaad heerste de grootste meningsverschillen, die tot in de stamvertakkingen doordrongen.

Maar al deze meningsverschillen waren slechts voorwendsels en uitvluchten om zich op elkaar te wreken, voor lang ontstane, opgekropte en verzwegen veten.

De ware ondergrond van de ganse zaak die aanleiding had gegeven tot al deze wanorde, dient gezocht in de vete tussen de gele en de rode takken. Deze vete was nog verergd en kwam tot haar hoogtepunt door het ongewenste tweede huwelijk van de Weduwe van Brouwer Charles Van Nerum (uit de gele tak) met Brouwer Julien Van Nerum (uit de rode tak).

Het huwelijk was op een totale mislukking uitgelepen en had de opstandigheid van zijn stiefzonen ten gevolge, waaronder de gildogriffier Arthur (gele tak). Hierdoor was de vlam der vete terug aangestoken en troffen de rode en gele takken tegen elkaar in het harnas. Zij ontketenden een oorlog met ramspoedige gevolgen (zie F.S. blz 616 tot 622).

Van onder het Dekonschap van Carolus I hadden de kiemen van deze vete reeds duchtig laten voelen, maar ingevolge nieuwe ongelukkige omstandigheden, waren zij onder het Dekonschap en de bloedalliantie van Eduardus I tot ontplooiing gekomen, om tussen 1895 en 1900 in volle hevigheid los te barsten.

De Wit-Rode alliantie schoon geneigd te zijn de verdediging van Julien op te nemen, zodat Arthur zich vanaf dat oogenblik openbaar tegen de Gildedeken keerde en weigerde om nog langer de vergaderingen bij te wonen, met als gevolg dat de gele tak zich uit de Gulden Lelie terugtrok, en uit protest alle griffiersboeken vernielde.

Nooit hadden de hartstochten zo hevig gewoed, nog nooit was de samenhangende zo diep geschokt en nog nooit had het Gildeloven zo erg onder een confusie te lijden gehad.

In 1900, na tal van aangegane pogingen om de opgezwopte gemoeiden te bedaren en de familievrede te herstellen, kwam de Geheime Raad van de Gulden Lelie samen, maar alles tevergeefs, want daar ook heersten meningsverschillen en kwam de Onderdeken François in verzet tegen de Patriarch en zijn aanhanger de Raadsheer Hubert Van Nerum. Vanaf toen trok ook de blauwe tak zich uit het Gildeloven terug, zodat nog alleen de "Wit-Rode" alliantie overbleef.

In 1903 moest de 125^e verjaaring der Gulden Lelie worden gevierd. Eduardus I spande alles in 't werk en richtte zelfs een muziekavond in, maar zijn plan liep op een volledige mislukking uit, want de leden uit de gele en blauwe stamvertakkingen woonden het feest niet bij.

In 1905 ten einde raad maakte de Ouderdomsdeken het geschil ahangig bij de Eereraad en ook tot hier was de confusie doorgedronnen. Mombaarvader Pastoor Van Gucht kwam in conflict met de Eredeken J. Putzeys, zodat het tot geen oplossing kwam en waarop Ridder Rossecuw besloot de tijd over de zaak te laten heengaan.

Maar de confusie was algemeen en leidde tot de ondergang van de Gulden Lelie. En wanneer Eduardus I in 1908 zijn geboortedorp verliet, stortte de familiegilde in elkaar en ging, 130 jaar na haar stichting, een langdurige vervalperiode tegemoet.

Het 14 jarig Dekenschap van Eduardus I, die 52 jaar lang tot de Gilderaad had behoord en zijn zilver banier gedurende 34 jaar had verheven, was ondanks al zijn goede voornemens en aangewende pogingen, een aanenschakeling geworden van nootlottige omstandigheden. Het 6e hoofdstuk werd afgesloten.

De duistere nacht daalde over de eens zo machtige familiegilde neer. De Nerumdynastie lag ten gronde, gekelderd door eigen nakomelingen, de oude tradities der voorvaderen verpletterd onder de stamvoten en al dat verhevene volledig prijs gegeven en verwoest. De Gulden Lelie lag neergeslagen, stervend aan haar stengel.

10. NABESCHOUWINGEN :

Daar het ganse gildeleven steeds een onderlinge strijd is geweest tussen de verschillende stamvertakkingen, om hun stamkleur aan de macht te brengen en het Gildegezag te veroveren, lijkt het ons interessant enkele nabeschouwingen te geven.

A. Regerende Banieren :

De eerste 19 jaren (1778-1797) zwaaide de groene scepter van Joannes I over de Gulden Lelie.

De 27 volgende jaren (1797-1824) was het Jacobus I die zijn goet banier op kop stelde.

Dan kwam opnieuw de groene stamkleur van Henricus I aan de macht, die gedurende 20 jaar (1824-1844) alle gildeleven beheerste.

De 30 daaropvolgende jaren (1844-1874) werden gekenmerkt door de "groen-purpere" coalitie van Elisabeth en Pastoor Ch. Van Nerum, die hun krachten dienden te bundelen om het gildebewind in handen te houden.

Vervolgens trad Eduardus I op het voorplan, die gedurende 10 jaar (1874-1884) de zilveren heerschappij instelde, maar vanaf toen een "Wit-Rode" alliantie moest aangaan, om gedurende de laatste 24 jaar (1884-1908) zijn gezag te handhaven.

B. Medezeggenschap in de Gilderaad :

De groene schepentak telde zijn afgevaardigden in de Gilderaad van 1778 tot 1874, hotzij gedurende 96 jaar.

De gele brouwerstak slaagde erin zijn medezeggenschap in de Raad te bewaren gedurende 113 jaar, namelijk van 1778 tot 1871, van 1884 tot 1887 en van 1891 tot 1908; doch met een non-activiteitsperiode van 20 jaar, t.t.z. van 1852 tot 1856 (wegens griffier Jan Baptist de jongere), van 1884 tot 1887 (door dezelfde in de titel van Onderdeken) en vanaf 1895- tot 1908 (door griffier Arthur).

De blauwe boerentak zetelde ononderbroken in de Gilderaad vanaf 1778 tot 1908 (130 jaar), maar kende een non-activiteitsperiode van 8 jaar wegens Onderdeken François (1900-1908).

De purpere pastoorstak stuurde zijn afgevaardigden naar de Raad van 1797 tot 1814 en van 1839 tot 1883, samen 61 jaar lang. De zilveren tak telde zijn vertegenwoordigers in de Gilderaad gedurende 67 jaar (van 1824 tot 1839 en van 1856 tot 1908).

En ten slotte had ook de rode tak, gedurende 25 jaar (1883 tot 1908) zijn medezeggenschap in de Raad der Gulden Lelie.

De non-activiteitsperiodes niet inbegrepen, was het dus de blauwe tak die het langst zetelde en aan de beraadslagingen deel nam om de gildobelangen te helpen behartigen, namelijk gedurende 122 jaar, gevolgd van de groene tak (96 j.), de gele (93 jaar), de zilveren (67 jaar), de purpere (61 j) en de rode (25 j.).

2. Bezetting der Raadszetels

Om een klaarder beeld te hebben op de verschillende stamvertakkingen, staken en twijgen; die in elke Raadsfunctie de meeste leden leverden en deze functies het langst in handen hielden, volgt hieronder een samenvattende tabel per Raadszetel.

De eerste kolom vermeldt de stamkleur, de tweede het aantal leden uit deze tak die de bedoelde zetel hebben bezet, de derde het aantal jaren dat zij hem in handen hielden en de vierde, de namen van hun die hiervoor uitverkoren werden, gevolgd van de duur dat zij hun functie uitoefenden.

De recordhouders zijn in elke functie onderlijnd.

DEKENSCHAP

=====

Blauw	2	(50 j)	<u>Joannes II</u> (40 j) en zijn kozijn Carolus I (10 j).
Groen	2	(39 j)	<u>Joannes I</u> (19 j) en zijn zoon Henricus I (20 j)
Geel	1	(27 j)	<u>Jacobus I</u> (27 j)
Zilver	1	(14 j)	<u>Eduardus I</u> (14 j)

ONDER-DEKENSCHAP

=====

<u>Blauw</u>	5	(53 j) Franciscus (25 j), zijn zoon Hendrik (8 j), diens zoon Joannes (5 j), diens kozijn Carolus (1 j) en diens kleinkozijn François, Joannes zoon (14 j)
<u>Purper</u>	1	(39 j) <u>Past. Charles Van Nerum</u> (39 j)
<u>Geel</u>	2	(22 j) Jacobus (19 j) en zijn kleinzoon Jan Bt. jr (3 j)
<u>Zilver</u>	2	(10 j) François (7 j) en zijn zoon Eduardus (3 j)
<u>Rood</u>	1	(14 j) Livinus (4 j)
<u>Groen</u>	1	(2 j) Henricus (2 j)

RAADSHERRSCHAP

=====

<u>Blauw</u>	5	(70 j) Franciscus (19 j) zijn zoon Hendrik (2 j), diens zoon Joannes (7 j), diens kozijn <u>Carolus</u> (39 j) en diens kleinkozijn François Joannes zoon (3 j)
<u>Purper</u>	2	(22 j) <u>Past. Henricus Van Nerum</u> (17 j) en <u>Past. Charles Van Nerum</u> (5 j).
<u>Zilver</u>	2	(18 j) Eduardus (4 j) en zijn neef Hubert (14 j)
<u>Groen</u>	1	(8 j) Henricus (8 j)
<u>Geel</u>	1	(8 j) Jan Bapt. (8 j)
<u>Rood</u>	1	(4 j) Livinus (4 j)

STANDELEGATARISSCHAP

=====

<u>Groen</u>	2	(39 j) Joannes I (19 j) en zijn zoon Henricus I (20 j)
<u>Geel</u>	1	(27 j) <u>Jacobus I</u> (27 j)
<u>Purper</u>	1	(23 j) <u>Past. Charles Van Nerum</u> (23 j)

GRIFFIERSCHAP

=====

<u>Geel</u>	4	(61 j) Jacobus 10 j) zijn zoon Jan Bt Sr (10 j) diens zoon <u>Jan Bt. Jr</u> (24 j) en diens neef Arthur (17 j)
<u>Groen</u>	3	(52 j) Leon 21 j) zijn broeder Henri (13 j) en diens nicht Elisabeth (18 j)
<u>Zilver</u>	1	(17 j) Eduardus (17 j)

COMPTORISTSCHAP

=====

<u>Blauw</u>	3	(63 j) Franciscus (19 j) zijn zoon <u>Hendrik</u> (27 j) en diens neef Carolus (17 j)
<u>Rood</u>	1	(24 j) Leon (24 j)

Goel 2 (22 j) Eugène (12 j) en zijn broeder Charles (10 j)
 Zilver 2 (21 j) François (8 j) en zijn kleinzoon Hubert (13 j)

GENEALOOGSCHAP

=====

Groen 3 (96 j) Joannes I (10 j), zijn zoon Henricus (44 j) en diens
 nicht Elisabeth (42 j)
 Zilver 1 (34 j) Eduardus I (34 j)

COLLATEURSCHAP

=====

Groen 3 (69 j) Joannes I (19 j), zijn zoon Henricus (20 j) en diens
 nicht Elisabeth (30 j)
 Zilver 1 (34 j) Eduardus I (34 j)
 Goel 1 (27 j) Jacobus I (27 j)

CEREMONIEMEESTERSCHAP

=====

Goel 3 (78 j) Jacobus I (31 j) zijn zoon Jan Bt Sr. (23 j) en diens
 zoon Jan Bt jr (24 j)
 Zilver 1 (38 j) Eduardus I (38 j)
 Blauw 1 (14 j) François (14 j)

B E S L U I T

- Zetelde het langst in de Gilderaad : Henricus (groene tak) namelijk vanaf 1788 als genealogicus, in 1809 griffier, 1814 raadshoer, 1822 Onderdeken en 1824 Gildedecken tot 1844 (= 56 j)
- De blauwe tak handhaafde zich het langst in de Gilderaad (122 jaar)
- De blauwe tak staat 4 maal op kop in de rangschikking van de langst gehouden titel of functie, de groene tak 3 maal en de gele 2 maal.
- De blauwe tak telt 3 recordhouders, de gele en zilvere elk 2, de groene en purpere elk 1.

11. DE VERVALPERIODE (1908 - 1952)

Na de ineenstorting van de Gulden Lolie verviel de eens zo room-
 rijke gilde in een soort van wanordelijke chaos, beroofd van haar hoofdman
 en overgelaten aan haar lot. De oude stamveten hadden overal verdoelheid
 gezaaid en de vertakkingen uiteen gedreven. De staken hadden zich van elkaar
 afgescheurd, de twijgen overhoop gegooid en alle vroegere coalities verbroken.

De brouwerstak was in reolge rivaliteiten verdeeld, maar bleef vijandig tegenover de "Rode". De boerentak verwijderde zich van al de overige en leefde afzonderlijk op zich zelf. De bloodalliantie verzwakte en viel uiteen, terwijl de schepentak en de Pastoorsstaken reeds meerdere jaren waren uitgestorven. En bovendien rezen in elke tak, staak en twijs geschillen op die de eendracht en vroegere samenhangigheid volledig knakten en hen tegen elkaar ophitsten.

Verschillende nakomelingen uit de Carolusstam hadden hun geboortedorp verlaten en waren uitgeweken, waardoor zij alle kontakt verloren. De herinneringen aan de gilde zweefde nog als een verdwaalde schim boven een vervallen familie, zodat de vergane glorie tot het verleden ging behoren. Niemand sprak nog over de Gulden Lelie en zij die het gildeverval hadden meegemaakt zwegen als een graf, opdat hun zonen en nakomelingen nooit de ware oorzaken zouden vernemen.

Elke familie leefde nu in eigen kring, op zichzelf toegewezen en vervreemde van de andere, dichte of verre staken. Er bestond geen Gilde of Gilderaad meer, om de confusies te regelen, of waarop zij hun ruzies konden bot vieren. Het lelieblazon had al haar helderheid verloren en de familierster was aanzienlijk verbleekt. De oude vermoeide Gilde had rust en een lange slaap nodig.

En tot overmaat van ramp brak enkele jaren later de eerste wereldoorlog uit, die de zaak nog moeilijker maakte en waarop de verdeeldheid en de meningsverschillen er zeker niet op verbeterden.

Maar in feite was de Gulden Lelie niet dood, zij leefde verder in de zilvere tak die de onttroonde Patriarch was trouw gebleven.

Eduardus I, die als laatste genealogist, alle stamboomschriften, memorieschriften, lijsten en fragmenten in 't bezit had, riep op zekere dag zijn kleinnichten; de gezusters Leontine en Hélène Van Nerum naar Lier, waar hij zich gevestigd had, en schonk hen het geschreven archief der Gulden Lelie, met het verzoek de schriften voort te zetten, tot wanneer er betere tijden zouden aanbreken.

De gezusters Van Nerum hielden de schriften bij en vulden ze aan. Zij werden samen met enkele panden en oude boeken in een familiekoffer bewaard en aangevuld door een bundel losse persoonlijke noten.

En elk jaar op St Corneliusdag kwam de oude Patriarch naar Hoe-gaarden, waar hij in 't nieuwhuys de nog enkele familiegetrouwen uit de zilvere en Rode takken ontmoette. De eerste wereldoorlog belette echter elke poging om nieuw leven te blazen in de oude zieke gilde, ofschoon zich onder de nakomelingen van de gule en zilvere takken een toenadering had afgetekend.

In 1922 overleed Eduardus I en moest opgevolgd worden door Leon uit de Rode Tak, maar er was sedertdien nog geen verbetering in treden, zodat Leon ongekroond bleef.

Zo ging het ook in 1927 na zijn dood, toen Polydoor (gule tak) die te Brussel woonde, hem moest opvolgen. Maar deze had sinds 1868 Hoe-gaarden verlaten en alle contact verloren, zodat hij weinig of niets van de Gulden Lelie afwist.

Maar ondertussén zetten de gezusters Van Nerum, de genealogische schriften voort. Zij noteerden al wat in de familie gebeurde en vulden de leemten aan door persoonlijke opzoekingen, met behulp van Pastoor Verhoeven.

In 1936 stierf Polydoor en kwam Julien Van Nerum uit de zilvero tak aan de beurt om de plaats van Ouderdomsdeken in te nemen. Hij was de broeder van de gezusters Van Nerum en zoon van Hubert Van Nerum uit 't nieuwhuys, laatste Raadsheer vóór het gildeverval.

Maar ook Julien bleef ongekleerd. Buiten het nieuwhuys werd nergens nog over de Gulden Lelie gesproken. De oudsten van de stam hadden er slechts zeer vage herinneringen van bewaard en wisten alleen dat de familie in vroegere tijden onder hun Dekken samenkwam om feest te vieren. De jongeren hadden er zelfs nooit van horen spreken, zodat de vroegere belangstelling de plaats had geruimd voor een volledige onverschilligheid.

In 1940 brak de tweede wereldoorlog uit en belotte meer dan ooit de wederopstanding. De nakomelingen uit de Carolusstam gaven vrije teugel aan hun hartstochten en dwaalden onder het verschrikkelijk oorlogsgebeuren meer en meer af, waardoor hun ster nog meer verbleekte en zelfs gans uitdoofde.

De gezusters Van Nerum hadden sedert 1940 hun werk gestaakt en alle hoop opgegeven. De familiekoffer werd voor goed gesloten, de Gulden Lelie was dood !

12. WEDEROPSTANDING (1952 - 1961)

In 1952 kwam de familiekoffer van de gezusters Van Nerum in 't bezit van hun neef Hubert (zoon van Julien). Het lozen van al deze memorie-schriften en stamboomfragmenten riep bij hem een zekere geslachtsfierheid op en gedreven door een onbegrenst verlangen, begon hij de oude schriften uit te pluizen en aan te vullen.

De groene en purpere takken bestonden niet meer, zij leefden slechts verder in de dokumenten en nagelaten familiestichtingen. Van de blauwe tak was zelfs het verwantschap niet meer bekend, terwijl de nakomelingen uit de gele en rode takken als verre neven werden beschouwd.

De nieuwigierigheid om zijn geslacht beter te leren kennen en anderzijds de bekoring voor de eens zo glorierijke tijd der voorvaders, dreeven hem aan, om samen met zijn vader de navorsingen op te drijven en de voormalige stichtingen terug in 't leven te roepen. Via de zilvero tak kwam er een gieuwe sprankel van leven opdagen, terwijl hij de oude gilde nieuw bloed oprees.

De onsterfelijke geest der voorouders en de wekreep van het bloed behoersten al het overige. Oude glorie kon immers niet vergaan, te diep lagen de tradities vastgeankerd en aangemoedigd door zijn vader, werden de grondbasissen van een nieuw gildeleven gelegd. Meer dan een halve eeuw had de wonde gebloed, maar als door een onbekende macht ontsteken, daagde plots het ochtendgloren op en deed het bloed van oud en jong weer bruisen.

Familiecontacten werden belegd en de oude veten vergeten. Zij trokken een lijn achter het verleden. In 1960 werd een tijdschrift in 't leven geroepen om " 't familieschoon" kenbaar te maken.

Dat betekende het startsein voor de heroprichting van de Gulden Lelie, waarvan alleen de geschreven geschiedenis bewaard gebleven was.

Takken en twijgen kwamen opnieuw samen, de jongere generaties leerden elkaar kennen en de interesse groeide met de dag, eerst schuchter en dan meer spontaan.

Onder impuls van de zilvere tak, kwamen ook de gele tak en een paar getrouwen uit de blauwe en rode takken de rangen verhoogden en besloten de heroprichting van de Gulden Lelie te bewerken.

Een nieuwe mijlpaal werd gepland. De jongeren staken de hoofden samen en onder de raad der ouderen, die stil een traan weppinkten, werden de nieuwe banden van onderlinge verknooktheid gesmeed en de verzoening bewerkt.

De oude geslachtsfierheid herleefde en de verloren rechten der voorouders werden terug ingesteld.

Confrerie der V Geslachten
van Hoegaarden

Het Confrerieleven

Vie de Confrérie

1741

Confrérie des V lignées
de Hoegaerde

Rechthebbende families

Verschillende families, zonder
het zelf te weten, stammen af uit de
V Geslachten en hebben recht tot
opname bij de Confrérie.
Deze families zijn de volgende :

Les familles ayants-droits

Plusieurs familles, sans le
savoir, descendent des V Lignées et
ont le droit d'admission à la Confrérie.
Ces familles sont les suivantes :

Voor " de Zwarte Herel "

Pour " le Herle noir "

(Lignée " S. Sweerts " Geslacht)

Bauchau, Bracke, de Clercq, de Corswarem, de Hertoghe, Dewilde, Fobe,
Hermans, Hougaerts, Lowet, Lurny, Maisin de Wahanges, Meeus, Meulemans,
Michaux, Michiels, Michotte, Millaerts, Peeters, Pessant, Ponsaerts,
Planquaert, Soetens, Stes, Sweerts, Thirion, Thiry, Vander Smissen,
Vanherbergen, Vinckenbosch, Visseur.

Voor " het Groene Klaverblad. "

Pour " le Trèfle vert "

(Lignée " H. Sweerts " Geslacht)

Ausloos, Autenne, Awde, Baldewijns, Beaudhuin, Beninth, Binard, Bertrand,
Bollen, Bonenfant, Buck, Bullens, Crabeels, Deboes, Decock, Delfosse,
Deman, Decerf, Delvaux, Devolder, Devos, Dotremont, Dumont, Dupont de
Saint Hubert, Dewaelheyms, Fisher, Gilson, Goidts, Grugni, Guyot,
Heuninckx, Holtkamp, Hubert, Kaëlkenbeeck, Kamp, King, Lambinon, Lowet,
Lefevre, Lorette, Machiels, Kalherbe, Marichal, Martin, Merlo, Meulemans,
Meurice, Minot, Nys, Osy de Zuyvaert, Oury, Paillet, Pavart, Poulette,
Putzeys, Raeymaeckers, Relecom, Rondas, Ruell, Scheys, Schneider, Stas,
Stockmans, Sweerts, Tremouroux, Tricot, Truyens, Van Bever, Vandertaelen,
Vanhemelen, Van Hamme, Van Hulst, Van Nerum, Van Rickstal, Van Schap,
Verbrughe, Vervoort, Van Noyen, Zeck.

Voor " de Gulden Lelie "

Pour " le Lys d'or "

(Lignée " C. Van Nerum ")

Art, Ausloos, Bache, Barette, Baude, Boets, Branson, ^{Bis, even} Bullens, Cammu,
Cleopater, Coenen, ^{collant} Collin, De Boever, Debroeck, Declercq, de Hennin,
Dehoux, Delfosse, de l'aribona y Vina, Depré, Deputter, Dewaelheyms,
de Zangré, Driessens, Dufrasne, Durochez, Evrard, Falla, ^{financier} Fourie, Geerts,
Gillain, Goffin, Groetaers, Hacour, Hardiquet, Hennus, Hermans, Hubert,
Jacobs, Joseph, Ladurée, Lambregts, Lambrechts, Lebegge, Lecherf,
Lecomte, ^{lennarts} Lemaire, Lepienne, Lintermans, Lochie, Lories,
Maes, Mathieu, Meddaerts, Meunier, Michel, Moonen, Nys, Noels, Nolet,
Peeters, Ponsart, Putzeys, Quinot, ^{raffeur} Reus, Reynaerts, ^{recomp} Rottie, Saclmaeckers,
Senelle, Soetaers, Steenwegen, Stockmans, Sweerts, Taverniers, Thiry,
Troch, Vaesen, Van Autgaerden, Van Calster, ^{vandenbosch} Vandembosch, Vandenbroeck,
Vanderdonckt, ^{vanderstalle} Vandertaelen, Van Diest, Van Grambesen, Van Haegendoren,
Van Herberghen, Van Herwegen, Van Mol, Van Nerum, Van Nieuwenhoven,
Veroeveren, Vanolst, Vertommen, Willems,

Voor " het Zilver Zwaard " - Pour " le Glaive d'argent "
(Lignée " H. Hoebanx " Geslacht)

Adams, Ausloos, Bovier, Cher, Deputter, Droch, Hoebanx, Hubert,
Jacobs, Joseph, Lenaerts, Lintermans, Maes, Keus, Peeters, Stapel,
Tielemans, Vandenbempt, Van Grambesen, Van Haegendoren, Van Herwegen,
Van Nerom.

Voor " de Zilveren Struisvogel " - Pour " l' Autruche Argentée "
(Lignée H. "Struys " Geslacht)

Hendrickx, Struys, Vandermolen.

Un Van Nerom parmi les Zouaves Pontificaux.

L'histoire de mon arrière grand-oncle Louis Van Nerom (voir Familieschoon page 670), volontaire pour les Zouaves Pontificaux, vaut la peine d'être racontée.

Je vous la livre telle qu'elle m'a été rapportée par mon père. Avec, pour faire plus véridique, un peu de romance autour. Elle se passe vers 1860, au temps de la réunification de l'Italie. Garibaldi voulait réunir toute la botte italienne sous une même couronne et devait donc nécessairement passer par les Etats du pape et s'en les approprier. A l'époque, l'affaire avait fait un bruit énorme. Dans toute l'Europe les esprits sont échauffés et des légions de volontaires sont livrées afin de défendre les biens de l'Eglise. Notre pays a également livré un tel contingent. C'est d'ailleurs pour en faire partie qu'un beau jour, Louis Van Nerom, petit laboureur d'Erys-kwerps, fait ses adieux à sa famille et part pour Bruxelles, signer un engagement. Et ici, l'on peut rêver et s'imaginer l'arrière grand-oncle prêt à partir, équipé pour la route, à l'épaule une besace contenant quelque menu linge et de la nourriture, et chaussé de ses meilleurs sabots. Il embrasse sa mère et ses plus proches parents. Au détour du chemin, il lève une dernière fois le bras en guise d'au-revoir. Et le voilà parti vers la chaussée de Louvain pour la grande aventure qui doit le conduire en Italie. En cours de route, il rencontre quelques amis d'enfance qui lui souhaitent bon voyage et qui, dans le fond de leur coeur, envient peut-être celui qui va visiter de beaux pays. Du côté de Kortenberg et de Nossegem, il fait des signes joyeux pour saluer des laboureurs de ses connaissances qui travaillent sur leur champ. Il marche d'un pas allègre, le vaillant petit soldat du pape, tout en sifflotant un petit air de marche. Il fait chaud ! Le soleil se trouve très haut dans le ciel et nous envoie ses rayons les plus ardents. Heureusement il y a les arbres et leur ombre bienfaisante. Aux approches de Zaventem, la route monte et l'effort à fournir est plus grand. Le front de Louis Van Nerom se garnit de petites perles de sueur, son dos se mouille, tandis que sa gorge devient toute sèche.

Mais il tient bon le preux chevalier des armées de la Chrétienté et dans son allure rien ne trahit son envie de boire un bon verre de bière. Il est vrai que l'endroit était plutôt désert : pas un seul cabaret aussi loin que l'on pouvait regarder.

Le voilà arrive au sommet de la côte. Au bas de l'autre versant il aperçoit les toits de Woluwé St Etienne. Dans la descente, son pas s'allonge. Son bagage n'est pas lourd, mais la sensation de chaleur dans le bas du dos, produite par la besace, lui est désagréable. Il passe devant les premières maisons de Woluwé et entrera bientôt au coeur du village, là où le ruisseau coule sous la Chaussée de Louvain. La gorge de Louis devenant de plus en plus brûlante, il était urgent de trouver un remède à cette situation. Il entre d'ailleurs dans le premier cabaret qui se présente et y commande un verre de faro (où était-ce un peterman ?). Après le premier verre, il en commande un deuxième parce que sa soif n'était pas encore étanchée.

C'est alors que le destin frappe à la porte du coeur de Louis Van Nerom. Ce destin était une délicieuse demoiselle du beau village de Woluwé St Etienne. Louis la trouva si jolie qu'il en tomba instantanément amoureux. Ils prirent un verre ensemble.

En un clin d'oeil Louis en avait oublié Bruxelles, son engagement aux Zouaves Pontificaux, Milan, Rome, Naples et tout et tout ! Garibaldi a eu de la chance ce jour là !

Il se marièrent bientôt et ils eurent beaucoup d'enfants. D'ailleurs, disait mon père, tous les Van Nerom de Woluwé St Etienne (et ils sont nombreux) sont leurs descendants, donc nos cousins. Hélas, l'histoire était trop belle et trop amusante pour être vraie. Des recherches entreprises aux archives du Musée des Zouaves Pontificaux à Courtrai, à Woluwé St Etienne et dans d'autres communes ont démontré qu'il s'agissait d'une fable transmise par tradition orale de génération en génération. Mais peut-être contient-elle quand même un fond de vérité ? Dans ce cas, le personnage serait un autre que Louis Van Nerom et l'histoire se serait déroulée ailleurs.

Quelles sont donc les raisons qui nous font penser ainsi ?

1) Les registres des volontaires aux Zouaves Pontificaux ne contiennent le nom d'aucun Van Nerom. Ceci peut-être normal, étant donné que Louis ne serait pas allé plus loin que Woluwé St Etienne.

2) L'âge de Louis Van Nerom : Il est né à Erps-Kwerps le 28/7/1824. Il avait donc environ 35 ans au moment de la réunification de l'Italie. Nous n'avons pas encore retrouvé la date de son mariage avec Marie Elisabeth COOSE (Kortenberg 23/12/1829 + Kortenberg 26/7/1904). Il est possible qu'il était encore célibataire en 1860, son premier enfant, Frans Van Nerom étant né à Erps le 8/2/1863. Mais il mène semble que 35 ans n'est plus un âge pour aller s'engager à l'armée.

3) Le véritable fondateur de la lignée des Van Nerom à Woluwé St Etienne est Petrus Van Nerom, né en 1821, à Molenbeek St Jean, comme fils de Philippe Van Nerom et de Maria C. Deneef (voir Familieschoon page 678). Il était sellier harnacheur de son état et dans son village il était connu sous le sobriquet de "Fitje Gareel". Le 26/1/1856, il épouse Anne Marie Lenaers née à Huyzingen vers 1835.

C'est ce couple qui est à l'origine de la splendide équipe de Woluwé St Etienne, dont fait d'ailleurs partie notre sympathique membre Edouard Van Nerom. Mon père est décédé entretiens. Il n'a jamais su que son histoire était fautive. Et je trouve que c'est très bien ainsi. Il est possible qu'au paradis des braves gens, il ait rencontré son grand oncle Louis et qu'ensemble ils auront bien ri des aventures du Zouave pontifical amoureux.

Raymond Van Nerom
de Rode St Genèse.

Het huis van Jan Baptist Van Nerum stortte in ruïn

Rond 1805 liet Jan Baptist Van Nerum in de E. Ourystraat nr 14 een klein huisje bouwen of herbouwen, waar hij het bakkersberoep uitoefende en waar zijn vrouw Caroline Bochet uit Verviers een kruidenierszaak en een herberg openhield.

Na hun dood ging het op hun kinderen over die in 1840 uit de onverdeeldheid traden en het was hun zoon Charles Van Nerum, die het ouderlijk huis inkocht. Hij was schoenmaker en lantaarnaansteker te Hoegaarden terwijl zijn vrouw Elisabeth Goossens uit Lovenjoel de herberg openhield. In 1884 werd Charles Van Nerum onder de naam van Carolus I tot Ouderdomsdeken van de Gulden Lelie gekroond.

In 1894 ging het huis over op zijn dochter Hortense die er als herbergierster aangeschreven stond. Haar zuster Jeanne Van Nerum (A. Adolf Stockman - Blokkenmaker) bleef een deel van het huis betrekken tot aan haar dood in 1898. Tijdens de eerste wereldoorlog fungeerde er een geheime brievenbus voor de frontsoldaten aan de Yzer terwijl ook twee vrijwilligers er een onderdak vonden, alvorens via Holland naar het front te vertrekken.

Na haar dood in 1918 kwam het huis in 't bezit van haar natuurlijke zoon Leander Van Nerum die het volgend jaar reeds overleed. Alsdan kwam het huisje op naam de blokkenmaker Felix Stockmans (zoon van Adolf Stockmans en Jeanne Van Nerum) en gehuwd met Odile Larock. Een uiteindelijk in 1940 werden hun ongehuwde zonen Felix en Arthur Stockmans er de eigenaars van, die samen het huis klevén bewonen.

Maar op dinsdag 21 Maart 72, omstreeks 6.30 uur 's morgens plofte een groot deel van de woning plots in elkaar, hetgeen toegeschreven werd aan de trillingen van de vele zware vrachtwagens die er dagelijks voorbijdaveren. Toen het huisje instortte lag Felix Stockmans (68 j. oud) ziek te bed, terwijl zijn broer Arthur (63 j.) zich aankleedde. Gelukkiglijk bevond hun slaapkamer zich juist in dat deel van de woning dat overeind bleef. Zal het huis dat ongeveer 167 jaar in dezelfde familie-afstamming bleef, terug opgebouwd worden ? (Zie Familieschoon art 236-307-366 en 369).

Nieuws uit de Gulden Lelie

Overlijden van Melanie Stockmans

Op 17 maart 1972 overleed in het Rusthuis van Hoegaarden (familie-stichting Vandertaalen-Van Nerum) de genaamde Melanie Marie Stockmans, weduwe van Eugène Stockmans (zoon van Leopold Stockmans en Blandine Van Nerum) en moeder van Leopold Stockmans, trouw lid van onze Confrerie.

Wij bieden aan deze familie onze innige doelneming aan.

Genealogisch navorser

Clement Lochie uit Hoegaarden, afstammeling uit het Carolus Van Nerum-geslacht (Gulden Lelie) via de families Van Mol en Stockmans, heeft zich als helper voor de genealogische navorsingen aangeboden. Hij werkt als bediende op het gemeentehuis van Hoegaarden, Dienst der Bevolking, zodat hij buitengewoon goed geplaatst is om de verdere uitwerking van de afstammingslijsten der V Geslachten te verwezenlijken.

Wij bieden hem hiervoor onze innige dank aan.

Armoiries à vendre.

Les armoiries suivantes (avec attestation héraldique) 16 x 14 cm sur bois ou unalite sont à vendre au prix de 100 f (bois) ou 125 f (céramique) à verser au CCP de la Confrérie, avec mention du blason désiré.

- 1) Blason de la Confrérie des V Lignages de Hougaerde
- 2) Blason du Lierle Noir (Lignée de Servais Sweerts)
- 3) Blason du Trèfle Vert (Lignée de Hubert Sweerts)
- 4) Blason du Lys d'or (Lignée de Charles Van Nerum)
- 5) Blason du glaive d'argent (Lignée de Henri Hoebanckx)
- 6) Blason de l'autruche d'argent (Lignée de Henri Struys)

Wapenschilden te koop.

Volgende wapenschilden (met heraldisch attest) 16 x 14 cm op hout of unalite, worden te koop gesteld aan de prijs van 100 f (hout) of 125 f keramiek te storten op Prk van de Confrerie, met vermelding van het gewenste schild.

- 1) Blazoën van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden.
- 2) Blazoën van de Gulden Lelie (Carolus van Nerum-geslacht)
- 3) Blazoën van het zilver zwaard (Hendrik Hoebanckx-geslacht)
- 4) Blazoën van de zilvere struisvogel (Hendrik Struys-geslacht)
- 5) Blazoën van de zwarte merel (Servaes Sweertsgeslacht)
- 6) Blazoën van het groene klaverblad (Hubertus Sweertsgeslacht)

Nieuws uit de Gouden Besant

- De heer en mevrouw Alex Dumon, Mechelse Stwg 62 Leuven, (Weverse stam) hebben het genoegen U de geboorte te melden van een dochtertje ANTOINETTE, geboren te Leuven 12.2.1972. Peter en meter zijn: De heer J. Dumon en Mevrouw K. Aerts van Horen.

De Confrerie sluit zich aan met hun vreugde en wenst hun hartelijk geluk.

- De heer Marcel Dumon (Lansierstr. 13 Orsmaal) uit dezelfde stam, is onlangs weergekeerd van een studiereis in Roemenie. Hij zal via Familieschoon zijn reisverhaal publiceren.

Lignages des Sweerts

Les descendants suivants de la Lignée de Hubert Sweerts (Trèfle Vert) se sont affiliés à la Confrérie :

- Mme Vervoort-Van Rickstal de Hougaerde.
- Mr Georges Sweerts de Hougaerde.
- Mr André Vervoort de Braine le Château.
- Mme Gilson-Vervoort de Marbais-Marbisoux.
- Mr Robert Sweerts de Loupoigne.
- Mr le Notaire E. Heuninckx de Hougaerde.
- Mme Goidts-Stockmans de Tirlemont.
- Mme Machiels-Devos de Hougaerde.
- Mme Bullens-Devos de Hougaerde.
- Mr Jules Van Bever de Hougaerde.
- Mr Jean Van Noyen de Bukavu.
- Mr Henri Sweerts de Hougaerde.
- Mme Truyens-Sweerts de Hougaerde.
- Monsieur Jean-Pierre Sweerts de Nivelles.
- Mr Willy Sweerts Diest
- Mr Georges Kamp Rhode St Genèse.

En outre la lignée de Servais Sweerts (Le Merle Noir) compte jusqu'à présent un membre seulement :

- Mr José Fobe

Confrerievergadering

Eerlang zal in 't nieuwhuys-museum een contactvergadering belegd worden, om de onderlinge kennismaking tussen de verschillende geslachten en stammen te bevorderen. Daar zullen ook de punten besproken worden tot verdere uitbreiding, groei en bloei van de Confrerie.

Réunion de la Confrérie

Bientôt une réunion de contact sera organisée au musée de Hougaerde, pour rapprocher mutuellement les différentes lignées. A cette réunion les bases seront établies pour le développement et l'essor futur de la Confrérie.

Doodsbericht

Op 19.5.1972 overleed te Hoegaarden in de ouderdom van 68 jaar, Felix Stockmans, de man die ziek te bed lag in het ingestorte huisje waarvan sprake op blz. 838/4.

Wij bieden aan zijn familie onze innige deelneming aan.

Gustave Van Nerum, doyen du clan de l'Aile Bleue.

Cette branche remarquable de notre gilde, originaire de Holsbeek, entre Louvain et Aerschot, a une véritable vocation internationale. Jugez-en : Quelques années après la guerre 14-18, le technicien Gustave Van Nerum et son épouse quittent Tourinnes St Lambert pour s'installer à Elisabethville au Congo Belge. Plusieurs de leurs enfants y voient le jour. Après la guerre 40-45, ils retournent en Europe et se fixent à Montpellier. Les enfants grandissent et s'éparpillent à leur tour. Deux filles restent en France, mais la troisième préfère les cioux qui l'ont vu naître. Elle est actuellement à Kinshasa (Zaïre). Tandis que le fils Claude, chirurgien-dentiste, a élu domicile à Port Vila (Nouvelles Hébrides).

Le clan voyageur a bien mérité son emblème. Ses enfants ne sont-ils pas portés par des ailes dans l'Azur des cioux ?

Gustave Van Nerum, le doyen de cette branche, est une vieille connaissance de notre gilde. Dans notre art. 135 de Gulden Lelieblad nous avons trouvé sa trace, tandis que "Familieschoon" (page 773) publiait un premier crayon généalogique. Un beau jour, Gustave vint nous rendre visite à Hougaerde, et fut très intéressé par le musée. Il était en possession d'une petite boîte contenant de la terre de son jardin à Montpellier. Cette terre fut glissée dans l'écrin familial et mélangée à celle des différents endroits où des Van Nerum ont fait souche (voir Het Gulden Lelieblad - art. 208). Il y a quelques mois, Gustave Van Nerum, enfourchant à nouveau son Aile Bleue, s'envola vers les Nouvelles Hébrides pour une visite à son fils Claude. C'est de là qu'il nous fit parvenir une lettre dont nous extrayons le passage suivant :

" Etant actuellement en vacances chez mon fils chirurgien-dentiste, je passe aujourd'hui (29/04/72) un ordre de paiement pour ma cotisation et celle de mon fils à la Confrérie.

Je pense rentrer en France vers la fin juillet. J'emporterai avec moi un peu de terre de Port Vila et me permettrai de l'apporter à Hougaerde lors de ma première visite en Belgique, probablement en septembre prochain." Nous espérons être fixés à temps de sa visite à Hougaerde afin que nous puissions organiser une petite cérémonie en l'honneur de ce doyen d'âge qui nous revient du bout du monde.

Et pour mieux situer sa place dans la généalogie de son clan, nous publions ci-dessous, un fragment plus complet de cette branche.

I. Pierre Van Nerum, l'ancêtre le plus lointain.

Jusqu'à présent l'ancêtre le plus lointain connu. Il était originaire du pays flamand et probablement de la région de Holsbeck, entre Louvain et Aerschot. Il serait né entre 1800 et 1820 et s'est marié avec Marie Stuckens, dont un fils nous est connu, Jean Baptiste (suit au II).

II. Jean Baptiste (dit Louis) Van Nerum.

° Holsbeck 4.9.1841 et x Tourinnes St Lambert en 1869 avec Marie Joseph Renard. Ils habitaient d'abord à Kessel-Lo et ont quitté peu après le pays flamand pour s'installer définitivement à Tourinnes St Lambert au Brabant Wallon.

De leur union sont connus :

1. Marie x Clément HENRY
2. Probablement une Marceline, morte jeune.
3. Jules (suit au IIIA)
4. Joseph (suit au IIIB)

III A Jules Van Nerum

° Tourinnes St Lambert 27.1.1871 et + 13.7.1949

x Marie Joly (née à Tourinnes St Lambert 1869)

Ils eurent deux fils :

1. Gustave Ghislain (suit au IVA)

2. Jean (suit au IV B)

III B Joseph Van Nerum

° Tourinnes St Lambert 16.5.1878 et + 1.5.1931

x Tourinnes St Lambert avec Adeline Joly (° 4.6.1874 + 19.3.1956) dont :

1. Malvina ° 21/4/1892 + 28.2.1919

x Albert Delfosse

2. Bertha ° Tourinnes St Lambert 6.4.1899 et y x avec Antoine Jandrain (° 22.12.1897 + 19.9.1964)

3. Anna ° 24.5.1900 + 16.5.1917

4. Thérèse ° Tourinnes St Lambert 25.5.1902

x avec Antoine Claes (° Sart Risbart 4.7.1900 et + 18.9.1965)

5. Maria ° Tourinnes St Lambert 24.8.1904 et + 30.1.1972

En première nocce avec Armand Jandrain (° 18.3.1900 + 15.4.1946)

En seconde nocce avec Jean Gigot (° 22.3.1912 + 29.5.1869)

Elle habite rue Libersart 29 à Tourinnes St Lambert.

IV. A Gustave Ghislain Van Nerum

° Tourinnes St Lambert 19.1.1897. Technicien

x avec Marcelle Ernestine Druart (fille de Leon Druart et Marthe Gilson)

Ils sont partis pour le Congo et se sont installés ensuite à

Montpellier, Bois Fleuri, rue St Priest. Doyen d'âge du clan de l'Aile II

Ils ont quatre enfants :

1. Denise ° Elisabethville 21.3.1929

Déléguée médicale à Kinshasa

x avec Michel Duchermann (° Brissson s/Sauldre, Dept. Cher)

Dépositaire de produits pharmaceutiques à Kinshasa.

E. Claude ° Lougratte (Dept Lot et Garonne) 13.1.1936

Chirurgien-dentiste à Port Vila aux Nouvelles-Hébrides.

x avec Monique Taillez de Millau (° Aveyron en France)

3. Michèle ° Jadotville 2.3.1940. Secrétaire.

x avec Pierre Fimbert (° St Aignan s/Cher-Dept Loire et Cher)

Officier Marinier-Aviateur à l'Aéronavale de Nîmes.

4. Colette ° jumelle avec la précédente

Secrétaire de Direction

x avec Jean Baylé (° Montpellier)

Sous-Officier des Gardes Mobiles.

IV. B Jean Van Nerum

° Tourinnes St Lambert 11.8.1899, x Marthe Gomaud (° 14.7.1901 + 1.8.1967) dont :

1. Jeanne Amélie Marie : ° Tourinnes St Lambert 1.4.1921

x Marcel Vincent (° Chaumont-Gistoux 20.12.1923)

Menuisier. Habitant Chaumont-Gistoux, rue de la Haut 6.

2. Firmin Joseph Ghislain ° Tourinnes St Lambert 14.7.1923
Fermier et célibataire, habitant Tourinnes
St Lambert, rue de Libersart 49
3. Simone Josephine Marie Amélia Ghislaine ° Tourinnes St Lambert
19.8.1929.
x Roland Yvon Lambert Louis Ghislain CORLIER,
employé (° Tourinnes St Lambert 17.9.1926)
Habitant Tourinnes St Lambert, Place St Lambert
- P.S. Nous prions les membres de cette branche de bien vouloir compléter
leur généalogie.

Ledenelingen - Communications.

- Nog enkele (onvolledige) reeksen van de vroeger verschenen nummers
van "FAMILIESCHOON" zijn beschikbaar. Zij kunnen bekomen worden mits
storting van 100 f. op de Frk van de Confrerie.

Quelques séries (incomplètes) des numéros de "FAMILIESCHOON" parues
antérieurement, sont encore disponibles. Elles peuvent être obtenues
au prix exclusif de 100 f. à verser au CCF de la Confrérie.

- Les membres de la Confrérie désireux de s'abonner à la brochure
"ALPAIDIS" (périodique du Musée de Hougaerde) et dans laquelle
paraissent fréquemment des articles sur l'histoire de la vieille
"Franchise" et des V Lignées, peuvent s'inscrire à raison de
50, 75, ou 100 f. par an, à verser au même CCF.
(Cette brochure paraît seulement en néerlandais)

De Confrerieleden die zich wensen te abonneren op de uitgave "ALPAIDIS"
(tijdschrift van het Museum van Hoegaarden) en waarin regelmatig
artikels verschijnen over de geschiedenis van de oude "Vrijheid"
en der V Geslachten, kunnen zich inschrijven aan 50, 75 of 100 f.
per jaar, te storten op dezelfde Postrekening.

- In onze volgende nummers van "FAMILIESCHOON" zullen we trachten,
in chronologische volgorde, de geschiedenis van de V Geslachten
van Hoegaarden met hun rechthebbende families, te publiceren.

Dans nos prochaines éditions de "FAMILIESCHOON" nous essayerons
de publier, en ordre chronologique, l'histoire des V Lignées de
Hougaerde et de leurs familles adhérentes.

11.11,

- Les membres qui désirent faire paraître des articles dans nos périodiques, sont priés d'envoyer leurs manuscrits à la Rédaction de "Familieschoon" rue au Maquis 44 - 1140 Bruxelles.

De leden die wensen een artikel te laten verschijnen in "onze tijdschriften, worden verzocht hun manuscript te sturen aan de Redaktie van Familieschoon" Maquisstraat 44 - 1140 Brussel.

- La Confrérie compte actuellement 71 membres effectifs, dont 37 appartenant au Lys d'or, 17 au Lignages des Sweerts et 17 au Clan des Neerhem.

De Confrerie telt tot leden 71 effektieve leden, waarvan 37 behoren tot de Gulden Lelie, 17 tot ^{de} Sweerts geslachten en 17 tot de Neerhemstammen.

- Ten einde de afstammingslijsten van de verschillende Geslachten volledig te houden, wordt elk lid verzocht ons regelmatig de geboorten, huwelijken en overlijdens van hun stam te melden.

Afin de tenir à jour les listes d'ascendances des différentes lignées, chaque membre est prié de bien vouloir nous communiquer régulièrement les naissances, mariages et décès de leur branche.

- Pour terminer nous demandons à tous de signaler aux membres de leur famille, non encore affiliés, l'existence de la Confrérie et de favoriser leur adhésion.

Om te besluiten vragen wij aan allen, om aan de nog niet aangesloten leden van hun familie, het bestaan van de Confrerie te melden en hun aansluiting te bevorderen.